

una taca negra ens mostra l'interior, amb una gran quantitat de neu que hi ha aplegat el vent (les dues cabanes no tenen portes; això sol seria ja suficient per a fer-les inhabitables a l'hivern).

Una altra llarga estona de treball i de constància ens fa accessible la cabanya gran, dintre de la qual, benauradament, no hi ha apilada tanta neu. Davant les dificultats de recollir-la i llançar-la a l'exterior, decidim arrencar-la. De l'humitat que resta ens n'aïllarà un bon jaç de branques de pi.

Els esquís ratllen incansablement els voltants. Tota la tarda és una febre d'anades i vingudes. Ens cal molta llenya; de seca per al foc i de verda per a les diguem-ne màrfegues del jaç.

Una darrera esqujada ens porta al torrent de Vallcibera, el més proper, on fem provisió d'aigua pel sopar. Abans del vespre ens trobem instal·lats a la cabana, disposats a disfrutar de la seva «confortabilitat» i d'un repòs ben merescut.

Fracassaren, aquest dia i els següents, tots els intents d'encendre foc. Si el col·locàvem sota d'un forat del sostre que a l'estiu deu servir de xemeneia, es fonia la neu de sobre la cabana i l'aigua, ultra apagar el foc, originava un mullader. Si l'enceníem en qualsevol altre lloc, el fum inundava tota l'estança i feia irrespirable l'ambient. El drama, però, va ésser acollit amb un humor excel·lent i acordàrem que, dels dos suplicis — ofegar-se o gelar-se — era mil voltes preferible el darrer.

Un sopar suculent i sobretot un brou calent i exquisit — en la confecció del qual els nostres dots culinàries arribaren a perfeccions insospitades fent-hi entrar set ingredients — ens deixà preparats per a defensar-nos del fred que ens començava a assetjar.

Gairebé vestits i tot ens arraulíem dintre els sacs, per ésser presos, ben aviat, de la més profunda son.

A fora, en les tenebres, com cada nit, s'iniciava la dansa del torb i la neu, i uns bruels — deliri del mal temps — auguraven un endemà ben trist.

26 de Març - Un fred molt viu ens desperta, del qual especialment se'n ressenten els peus. Ens calcem els esquís i ens llancem al defora; al cap d'una estona, a còpia de curses ràpides i moviments vigorosos, aconseguim entrar en reacció.

Anem a cercar aigua al torrent i, arrupits dins la cabana, ens disposem a esmorzar: llet condensada, ben calenta, amb foscao i ovomaltina i unes llesques de pa amb mantega i mermelada.

No ha parat de nevar en tota la nit i ara encara ho fa amb lentitud. El forat d'entrada s'ha fet més petit i ens entretenim engrandint-lo, car no ens fa gaire goig entrar i sortir ajupits fent la competència als reptils. Tot espe-